

PODJĘCIE SIĘ (3) *sb n*

N sg podjęci(e) sie (3).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wzięcie czegoś na siebie, zobowiązanie się do czegoś (3) :

cum inf (2): Stipulatio, Przirzeczenie/ podyęcie fie pełnić y czynić dofić prikazány/ naydźioney á poštánowioney rzeczy. Mqcz 416d; Molimen – Podiecie fie nieco vczynię [!] Calep 670a.

Wyrażenie: »podjęcie się rzeczy«: Conatus, Nisus, labor, vis, impetus – Podięctie fzie rzeczy, wízielowanię, wążenie fzie. Calep 243b.

Synonimy: przedsięwzięcie, przyrzeczenie, usiłowanie, wążenie się.

Cf **PODJAĆ SIĘ**

AL, (JB)